

Storpolitikk, fru Blom?

En statsråds og en partileders krangel om restaurantregninger la beslag på mye spalteplass i forrige måned. Det er småting, men de får betydning som deler av et større bilde. Statoil bestikker i Iran, Hydro betaler "bonuser" i Angola. Sjefen for Finance Credit sitter i fengsel. De fleste som trikker med regninger eller snyter på skatten, er imidlertid utenfor murene.

Mens vi tøyer normene for hederlighet her hjemme, betaler noen land en blodpris for slike holdninger. Korrupsjon har vært en "betydelig hindring" for bedre levkår i Georgia, skriver Aftenposten på lederplass. Georgierne har en gjennomsnittlig månedslønn på kr 140. Afrika lider i brutale borgerkriger. Korrupsjon nevnes nesten alltid som en av årsakene. Men hvor kommer pengene fra? Det er snart 20 år siden Bofors betalte 250 millioner kroner i bestikkelser for å sikre seg en indisk våpenkontrakt. Skadevirkningene for indisk demokrati kan fremdeles spores.

I bistand er normer ingen bisak. Norge spiller en viktig rolle i giverlandskonferanser i Midt-Østen, Afrika og Asia. Kan vi bli en giver som praktiserer den ærligheten vi forventer av mottakerne? Det kommer kanskje ikke under rubrikken storpolitikk, men det kan få store ringvirkninger.

Muslimene iblant oss har nettopp avsluttet ramadan - fordypelsens og fastens måned. Overdådige julebord og anbefalt kjøpefest preger norske juleforberedelser. *Framtiden i våre hender* har lansert oppropet "Gi oss jula tilbake". Der heter det: "Etter tre måneder med knallhardt kommersielt julekjør, blir det lite igjen av spenning, glede og høytid. Kristen eller ikke, alle mennesker trenger en høytid - og jula er vår aller største."

Den er stor fordi vi minnes Guds gave til menneskeheten: Barnet i Betlehem. I takknemlighet kan vi bestemme oss til å gi en gave som ville bety mer enn hele haugen under juletreet: Hederlighet.

JJW

Samtaler i Beirut

Bjørn Ole Austad bor på Malta og har vært med på forberedelsene til den konsultasjonen Initiatives of Change skal ha i Libanon i mars 2004. Han skriver fra møtet:

En vakker moské i lysebrun stein. Like ved ligger en kirke. I Beirut bygges og gjenreises flotte steinbygninger. De forteller at de ytre sårene etter femten års borgerkrig er i ferd med å leges. Men blokker med store gapende hull i vegger og tak og utallige mindre hull etter geværkuler forteller om en nær og uhyggelig fortid.

På agendaen for møtet i mars står den økende mistillit og splittelse mellom folkegrupper og religioner og særlig konflikten mellom deler av den vestlige og muslimske verden. Kan vi i dagens kritiske situasjon bygge fellesskap og samarbeid på tvers av fryktens og hatets avgrunner? Deltakerne skal studere eksempler hvor dette er skjedd og hva vi kan lære av dem. Vi skal se på vårt grunnleggende kall fra Gud og hva det i praksis betyr. Amerikanske deltakere ønsker å rette søkelyset mot sitt eget lands behov for forandring og hva som kan gjøres for at supermakten handler med respekt for andre og engasjerer seg for rettferdighet i verden.

Et slik møte vil være en gylden anledning til å betrakte verdens problemer fra Midtøsten og til å forstå hva som kreves for at kristne og muslimer kan leve sammen i gjensidig respekt. For i skyggen av borgerkrigen vokste det i dette landet opp et fellesskap av kristne og muslimer som ville skape forsoning. Oppskriften til vekst var enkel: Tid sammen til refleksjon om hvordan hver enkelt kan forandre sitt liv i lys av verdier som ærlighet, renhet, uselvishet og kjærlighet. I dette fellesskapet ble det naturlig både for kristne og muslimer å søke Guds ledelse. Noen av dem hadde kjempet på hver sin side i krigen men hadde nå bevisst valgt samarbeidets vei. "Omsorgen vi har for hverandre har gjort det mulig å komme fri fra en ødeleggende mentalitet og livsform," forklarte en av dem.

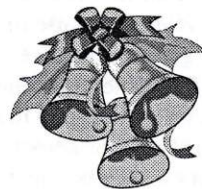
Samtalene med libaneserne og de tre andre fra Tyrkia, England og USA ga verdifull innsikt. Chigdem Leblebici, som underviser i sosialpsykologi ved universitetet i Izmir,

fortalte om sitt lands vanskelige balansegang mellom den muslimske og den vestlige verden. Hun ville vite hva libaneserne føler om virkningene av det ottomanske rikets imperium fram til slutten av første verdenskrig. Dick Ruffin fra USA snakket om savnet av gode ledere i dagens verden. "President Franklin D. Roosevelt pleide å si i sine radioprogrammer til den amerikanske nasjonen at vi har intet å frykte, bortsett fra selve frykten. Vår president i dag bruker dessverre vårt folks frykt for å fremme sin politikk."

En fra vårt libanesiske vertskap forklarte hvordan vestlig maktpolitikk og innblanding i den arabiske verden gjennom årene har skapt den virkelighet vi står overfor i dag. Araberne er fortvilet over denne virkeligheten og nå føler de seg ytterligere ydmyket av en stormakt som vil påtvinge dem sine løsninger. "Men som arabere må vi også selv se hvor vi og våre samfunn trenger forandring," sa en annen. "Vi skylder på amerikanerne istedenfor å ta ansvar selv."

Dialog har sin store betydning. Politiske lederes retorikk blir hardere og mer uforsonlig når bombene eksploderer og menneskeliv går tapt. Forhandlinger brytes og vold avler mer vold. Men dersom vi lukker oss inne i vår egen verden og nekter å samtale med 'våre fiender' eller med dem som er annerledes enn oss, får ondskapen større spillerom. Dialog er et middel til å overvinne dette.

*Ny Verden ønsker leserne
en Gledelig Jul og
et Godt Nytt År.*

En fristelse ...

Hva slags kvalitet bør morgendagens ledere ha? Spørsmålet kan stilles både i vårt eget land og i mange andre.

En 22 år gammel student i et afrikansk land, la oss kalle ham Tom, reiste i oktober 2003 til Nairobi for å være med på et 8 dagers kurs arrangert av IC som et ledd i 'Clean Africa-kampanjen.' Kurset ble arrangert av afrikanere for unge afrikanere som vil gjøre noe med regionens problemer. Ett av temaene som ble drøftet var kampen mot korrupsjonen og den ulovlige berikelsen på statens midler, som sees alt for ofte i utviklingsland. Tom lærte at enhver løsning må begynne med ham selv. Han er president i en nasjonal ungdomsorganisasjon og kort etter hjemkomst ble han satt på en alvorlig prøve. I en e-post til noen av sine venner forteller han hva som hendte.

- Kurset ga meg en utrustning og en identitet som en fornyet person med en ny innsett om absolutte moralnormer. På grunn av mine studier har jeg ikke latt høre fra meg på en måned, men i går ønsket jeg at vi kunne vært sammen og bedt til Gud.

Jeg ble stilt overfor en vanskelig situasjon der jeg nesten ramlet inn i en korrupsjonsfelle uten å vite det. Generalsekretæren i den ungdomsorganisasjonen jeg leder kom til meg og ba meg godkjenne en utbetaling på ca. 7000 kr for våre nye kontormøbler. Det var min indre stemme som fikk meg til å nøle og be om flere fakta om denne handelen. Vi hadde ikke snakket sammen om saken og jeg hadde ikke sett møblene. Jeg tvilte også på den store rabatten han hadde oppnådd fordi møblene kostet ca. det dobbelte. Han påsto at han gjennom sine overtalelser evner hadde klart å få prisen så langt ned. Det merkelige var at kontormøblene allerede var levert til vårt kontor før de var betalt og uten noen skriftlig kjøpsavtale eller leveringsseidel. Våre innkjøpsprosedyrer var altså ikke fulgt.

Jeg besluttet derfor å ikke godkjenne utbetalingen før all min tvil om handelen var ryddet av veien. Det førte til en heftig krangel med generalsekretæren. Jeg vet ikke hvor jeg fikk motet fra (Kanskje kom det fra dere, mine kamerater!) til å være så fast trass i min frykt for å bryte tillitsforholdet mellom oss. Jeg besluttet å innkalte alle styremedlemmene til et møte og gjennomgå handelen. Det kom for en dag

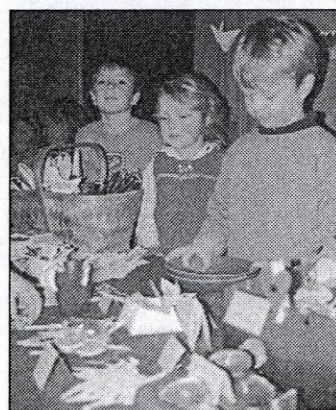
at møblene faktisk var stjålet fra fabriken. Generalsekretæren innrømmet det men sa at han hadde gjort det til beste for organisasjonen siden vi ikke har råd til å kjøpe møbler av så god kvalitet. For første gang som jeg kan huske, var jeg urokelig og uten frykt. Jeg sa at jeg ikke ville være med på noen dekkoperasjon og ville ikke godkjenne en utbetaling for noe som var tyveri. Det krevde mot fordi de fleste av styremedlemmene ville at vi skulle forsøke å dekke over saken og finne en utvei da møblene alt var på plass.

Det var i går kveld at generalsekretæren kom inn på mitt rom for å si at han hadde gjort noe som var galt. Han ville at jeg skulle ha rene hender og ville fjerne møblene fra kontoret. Jeg kunne nesten ikke tro mine ører. Det har vist meg at Clean Africa-kampanjens kurs i ledelse er praktisk og realistisk og jeg har fått mot til å ta kampen opp mot korrupsjonen. Be for meg slik at jeg bevarer denne tilliten og ånden, skriver Tom i sin e-post.

Julemesse 2003

Årets julemesse i Sophus Lies gate 5, AIC/MRAs hjem i Oslo 29-30. november, trakk flere mennesker enn vanlig. Begge dagene vrimlet det av gamle og unge i husets stuer og salget gikk friskt av lodder, strikkete og sydde ting, kaker, ttebær, fuglekasser og andre gjenstander laget for messen. Barna hadde et eget salgsbord med ting de selv hadde laget. Loppemarkedet var også populært. Dukketeateret er blitt videreutviklet og historien om Petters tur i skogen med julegaven trakk fulle hus. I Café Sophus møttes gamle og nye venner over en kopp kaffe.

Resultatet av messen ble 96 000 kr. Styret for Stiftelsen Initiatives of Change-MRA vil sende en varm takk til alle som har støttet messen på forskjellig vis.

Barnas bord:

Kampen mot AIDS – slik en afrikansk lege ser det

Under en konferanse for helsearbeidere i Caux 1991 var en av deltagerne en ghanesisk lege og gynekolog. Han kom med en brennende appell til europeiske kolleger om å ta HIV/AIDS faren mer alvorlig. Uten effektive mottiltak ville det for Afrikas del bli en katastrofe innen få år, mente han. Få av oss forsto omfanget av katastrofen den gangen.

Ghaneseren, dr. Yaw Adu-Sarkodie, arbeider nå ved den kjente London School of Hygiene and Tropical Medicine der han forsker på seksuelt overførte sykdommer på oppdrag fra Verdens helseorganisasjon. 14. oktober holdt han et foredrag om AIDS- utfordringen i Initiatives of Change's senter i London. Noen hovedpunkter gjengis, hentet fra IC's engelske nyhetsbrev.

Dr. Adu-Sarkodie sa at strukturendringsprogrammer påtvunget afrikanske land av det Internasjonale pengefond og Verdensbanken har ført til fattigdom på landsbygda og sammenbrudd i lokale markeder. Mødre som er desperate etter å tjene penger, er blitt tvunget inn i prostitusjon i byene, noe som garanterer spredning av sykdommen. En afrikansk mor sa: "Det vil ta 10 år før jeg dør av sykdommen. Men barna mine vil dø neste uke hvis jeg ikke gir dem mat."

Prisen på effektive medikamenter har falt dramatisk siden 1990 men er fortsatt alt for høy for Afrika. Bare 50 000 av millioner smittede har adgang til medisiner. Billige medisiner blir ikke sluppet ut på markedet trass i at bare en prosent av fortjenesten til de store farmasøytiske selskapene kommer fra AIDS-medisiner solgt i Afrika. Dr. Adu-Sarkodie fant det uholdbart at verden kunne bruke 200 milliarder dollar på kamp mot terrorisme men ikke kunne finne 20 milliarder dollar til bekjempelse av HIV/AIDS. "Vi skylder hele verden å sørge for større økonomisk likhet," sa han.

Legen understreket også nødvendigheten av seksuell avholdenhet og trofasthet som del av en 'ABC for AIDS-kontroll'. Mens alle anbefaler 'beskyttet sex', så synes ikke folk å ville innse at avholdenhet er effektivt.

Forts. side 4.

KORT NYTT fra Initiatives of Change

Korea/Japan

Etter at koreanske og japanske ungdomsskoleelever tidligere i høst var med på en felles Initiatives of Change aktivitetssuke i Japan, har den koreanske regjering nå invitert en gruppe unge japanere til Korea i desember 2003. Hensikten er å fortsette dette arbeidet for å bedre forholdet mellom de to landene.

Kina/Japan

Samtidig pågår arbeidet med å bygge broer mellom de to tidligere fiendene Kina og Japan. I september 2003 var en gruppe på seks fra Chinese Association for International Understanding (CAFIU) på besøk i Japan, invitert av japansk IC. Gruppen ble ledet av visepresidenten i CAFIU, Yu Wen. Det var også hun som ønsket den norske IC-gruppen velkommen til Beijing i april i år. CAFIU har nå innbudt to av lederne i japansk IC til Kina i 2004.

Fiji

Programmet "Fiji - Jeg bryr meg" ble startet i 1994. Det har vært konsentrert om de videregående skoler, og hittil har over 20.000 elever deltatt. Elevene utfordres til å ta tid hver dag til stillhet og refleksjon over hvilke forandringer de vil iverksette for seg selv og landet i lys av absolutte moralnormer. Over halvparten av elevene har besvart et spørreskjema om hva programmet har betydd for dem. En skrev: "Først må jeg tilgi meg selv. Så vil jeg måtte tilgi andre og be dem om tilgivelse. Jeg har tatt det første skrittet og innrømmet noe jeg hadde gjort galt." Fiji er forpreget av forsøket på statskupp for ca. 5 år siden og splittelsen og mistilliten mellom de to befolkningsgruppene.

Indonesia

40 unge fra IC-gruppen i Indonesia var i oktober med på et kurs i ledertrening i byen Cisarua-Puncak. 4 gjester fra Australia og Japan kom spesielt til kurset. Grupper besøkte Jakartas State Islamic University og University of Indonesia. Flere hundre studenter kom til møtene. Det fant også sted en samtale med Konfusianismens Øverste Råd i Indonesia.

India

En 10-dagers kulturfestival med deltakelse av representanter for urbefolkningen i flere land ble holdt i IC's konferansesenter Asia Plateau i oktober. Blant dem var

den internasjonalt kjente dansegruppen Kahurangi Maori Dance Theatre fra New Zealand, et afrikansk kor og kunstnere fra stammefolk i de indiske delstatene Maharashtra, Jharkand og Nagaland. Et fokus for festivalen var "å anerkjenne og feire urbefolkningers kunnskap om skaperverket." Representanter for Indias økologiske bevegelser og myndigheter var til stede.

I industribyen Jamshedpur i Nord-India, som produserer stål og lastebiler, feiret det lokale IC teamet at de hadde møttes hver uke i 25 år. Guvernøren i delstaten Bihar, Prabhat Kumar, kom for å gratulere forsamlingen på 120. Han kalte rapportene fra teamets virksomhet "en stille revolusjon". En landsby i nærheten har for eks. sluttet å produsere hjemmebreint og i stedet satset på fiskeoppdrett!

U.S.A.

Et arrangement i november markerte ti år med ærlig dialog om rase, forsoning og ansvar i Richmond, Virginia. 1993 arrangerte Hope in the Cities første gang en 'Marsj gjennom historien' som bl.a. gikk til byens havneområder der slavene ble satt i land. Etterkommere etter slaver og slaveeiere deltok i marsjen. Et nasjonalt museum om den amerikanske borgerkrigen blir nå bygget i byen. Dette mørke kapitlet i amerikansk historie skal for første gang sees i museet både gjennom svar-te og hvite øyne. Historikeren Rajmohan Gandhi, India som var med på marsjen i 1993, hyllet Richmonds pionerinnsetts for enhet mellom rasene i Amerika og oppfordret til en lignende innsats for å hele og forene menneskeheten, spesielt i Midtøsten.

Frankrike

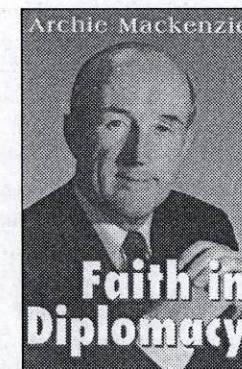
18. oktober ble IC's nye senter i Paris i forstaden Issy-le-Moulineux åpnet. Folk kom fra hele landet. En uke før hadde tunisiere bosatt i Frankrike arrangert et møte om Islams stilling i det franske samfunnet. Det munnet ut i et spørsmål: Har Frankrike akseptert at det er et multikulturelt samfunn?

Russland

Den statlige jernbanehøyskolen i Novosibirsk arrangerte sitt niende IC-kurs med 21 deltakere 3. - 11. Oktober. Samtidig kom 20 lærere fra byen til et oppfølgingsseminar etter å ha deltatt i et kurs for tre år siden.

Tro på diplomatiet

Faith in Diplomacy (Forlag: Caux Books) er en ny bok av den britiske diplomaten Archie Mackenzie der han forteller om sine 32 år i den britiske utenrikstjenesten. Mackenzie kjenner FN inngående og han var med ved undertegnelsen av FNs charter i San Francisco 1945. I tre år ledet han den britiske delegasjonen til FNs økonomiske og sosiale råd og han var medlem av Brandtkommisjonen, som utredet nord-sør problematikken. Han har vært britisk diplomat i USA, Thailand, Burma, Jugoslavia og sist ambassadør i Tunisia.

På en mottagelse i Haag delte han med en internasjonal tilhørerskare noen av sine erfaringer og tanker om FN's fremtidige rolle. Mange er misnøyd med verdensorganisasjonen og det er foreslått å skrive om FN's charter. Mackenzie mente at årsaken til den dårlige stemningen i New York den siste tiden måtte søkes hos alle de involverte partene, som alle har gjort feilvurderinger. Heller enn å bruke kostbar tid på å forsøke å skrive om noen av paragrafene i charteret, ville han at man skulle ta tak i det som har blitt forsømt: Den moralske og åndelige faktoren. Religiøs tro mangler i stor grad i internasjonal diplomati, mente han. Han antydte et "veikart" for et diplomati som er bygget på tro: 1. Slutte å gjøre unntak i saker som jeg selv har fordel av. 2. Slutte med å dømme andre etter deres handlinger og meg selv etter mine idealer. 3. Slutte med uærlighet.

Boken gir mange interessante glimt fra innsiden i internasjonal diplomati. Mackenzie opplevde verdenshendelser på nært hold. Sin grunnleggende trening i å forstå mennesker fikk han gjennom sitt mangeårige samarbeide med MRA, senere Initiatives of Change. Merkelig nok var

Forts. side 4.

Sakset

Med over en milliard mennesker, god økonomisk vekst og en valutareserve på 82 milliarder dollar, ønsker India ikke lenger å bli behandlet som nødstilt. Statsminister Vajpayee informerte 22 giverland om at bestående hjelpeprogrammer ikke skulle stoppes straks, men heller ikke fornyes når de løper ut. Budskapet er klart: India behøver ikke lenger tigger-skålen.

Der Spiegel 23.06.03

Uanstendig høye lederlønninger er ikke kriminelt, men Joly mener at de bidrar til å redusere respekten for loven. 'Det at pengene er eneste verdimål har større innvirkning på økonomisk kriminalitet enn mange tror,' sa hun.

Spesialrådgiver Eva Joly på møte i Fellesforbundet. Aftenposten 14.10.03

Etiske valg koster noe. Vi snakker gjerne om "costly signalling" – et offer som umiddelbart har en pris, sier Andvig. Et etisk offer for Statoil ville for eksempel være å avstå fra å investere i minst ett av de mest korrupte landene, som Angola, til landet får skikk på regimet sitt. - I dansk næringsliv finnes det flere eksempler på bedrifter som har trukket seg ut av land med tvilsomme regimer de siste årene. - Bedriftene ser at tillit har en verdi, og at opinionens mening kan påvirke forbruksmønstre. Dette er en ny og viktig kraft i kampen mot korrupsjon, sier 1. amanuensis Tor Wergeland ved Handelshøyskolen i København.

Kathrine Aspaas, intervjuer NUPI-forsker Jens Chr. Andvig. Aftenposten 3.10.03

Om islam må ikle seg en europeisk form i Europa, må også europeerne forstå at verdensdelen er utenkelig uten islam. Prosessen tar tid men den vil skyte fart etter hvert som nye generasjoner muslimer vokser opp i Europa.

Peter Normann Waage, Dagbladet 5.11.03

Shirin Ebadi teikner eit anna bilete av islam enn det fiendebiletet som er i ferd med å reise seg. Slik bygger ho bru mellom Vesten og den muslimske verda. ... Vi i Vesten får kjærkommen hjelp av prisvinnaren – til å sjå dei verdiane vi deler med folk i muslimske land.

Parlamentarisk leder i KrF Jon Lilletun, Aftenposten 10.12.03

At ikke en tv-kanal tar utfordringen med å lage samlivsprogram som hjelper oss til å få orden på parforholdene våre er merkelig. Tendensen er heller at fjernsynsmediet fjerner seg fra vanlige folks liv. Historiene som fortelles på skjermen er mer preget av sensasjon enn virkelig levd liv. *Vårt Land* 20.11.03 i en kommentar til tv-serien "Ungkaren".

Serbia ber om tilgivelse. – Jeg vil benytte denne anledningen til å be om unnskyldning for alt ondt og all ulykke som noen fra Serbia og Montenegro forårsaket for noen i Bosnia-Hercegovina, sa president Svetozar Marovic i en historisk uttalelse. Han tilføyde at de ansvarlige var de enkelte gjerningsmenn og individer med ansvar, ikke hele folket.

NTB-AFP 14.11.03

Stipendiater på Landbrukshøgskolen

Hver høst de siste 19 år har Abi og Herman Qvam invitert hjem til seg de nye afrikanske stipendiaterne ved landbrukshøgskolen, der Qvam var professor i maskinteknikk. Denne gang presenterte han en terrenggående traktor som han og en kollega har utviklet og som bygges av brukte maskindeler. De skal nå til Washington og vise den for folk i Verdensbanken. Afrikanerne var naturlig nok interessert i kjøretøyet, som er utviklet for områder med dårlige veier.

I løpet av kvelden ble MRA-filmen "Frihet" vist. Den ble laget av afrikanere i Afrika under kampen for selvstendighet i 1960-årene, og stipendiaterne mente den fremdeles er høyst aktuell.

Kampen mot Aids...

Fra side 2.

29,4 millioner mennesker i landene sør for Sahara er rammet av HIV/AIDS. Dr. Adu-Sarkodie mente noen av grunnene til at Afrika er spesielt hardt rammet er polygamien, mangelen på allmenn skolegang, et dårlig helsevesen og "elendig politisk lederskap". I Uganda har President Museveni snakket åpent om AIDS-krisen "uten å bry seg om virkningen på turismen" og det samme har alle hans ministre. Bevisstgjøringen om AIDS har gjort at Ugandas infeksjonsrate nå går ned. Et muslimsk land som Senegal, har lav infeksjonsrate.

Det trengs et massivt opplysningsprogram, spesielt for de som ikke har nådd tenårene fordi disse ennå ikke er smittet. Konklusjonen er at forebyggelse er bedre enn behandling, sa den ghanesiske legen.

Tro på diplomatiet...

Fra side 3.

det denne tilknytningen som det britiske UD så på med stor mistenksomhet i en rekke år, inntil hans sjef i departementet fikk ryddet opp. I alle år praktiserte han den daglige "stille stund" der han søkte en høyere visdom for sitt arbeid.

Tidligere statsminister Sir Edward Heath, som han arbeidet nært sammen med, skriver i forordet bl.a.: "Archie Mackenzie klarer å kombinere sine arbeidsprinsipper med sin dype overbevisning om Moralsk Opprustning. Han beskriver problemene han møtte hele veien i sin karriere hvordan han overvant dem under sin lange tjeneste i Whitehall og i våre ambassader i utlandet. Jeg kjenner ingen annen som har gjort dette med så stor dyktighet og det gjør boken både underholdende og imponerende."

For den som er stø i engelsk er boken 'Faith in Diplomacy' underholdende og annerledes. Boken, som er illustrert, koster 150 kr og kan bestilles fra Ny Verdens redaksjon.

Ny Verden vil fremme en forandring i både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og forankret i den kristne tro. Samtidig står bladet for dialog, samarbeid og respekt for mennesker uansett tro eller politisk ståsted. Ny Verden beretter om et globalt arbeid som er åpent for alle og om brytningen mellom godt og ondt som foregår i alle mennesker og nasjoner.

UTGIVER: Initiatives of Change, tidl. Moralsk Opprustning/MRA, • Postboks 3018, Elisenberg, 0207 Oslo.

Tlf. 22559430 • E-post: post@initiativesofchange.no • Bankgiro 6030.05.08831

ANSVARLIGE: Sturla E. Johnson og Bjørn Ole Austad